

Prima assertio. epi succedunt in locum Aplos alioz
à B. Petro, in cuius locum successit Pontif. Romanus.

2^a omnes Aplos fuerunt Vicarij Chrij, etiam B. Petrus,
sed hic primus fuit origine et dignitate.

3^a omnes epi sunt Vicarij Chrij, et Legati, sed Pontifex
Roma. supremus Vicarius.

4^a Vti B. Petrus et reliqui Aplos fuerunt instituti à Chrio
ita et Pontif. Romanus, et reliqui epi sunt ex Chrij ins-
titutione, et sic ex iure diuino.

5^a epi sunt superiores presbiteris iure diuino.

Quatuor Primæ assertiones ferè se habent mutuis quoad
conuertentiam in veritate, ut quæz quodam modo
inferat alias, et inferatur ab alijs, et ex 4^a eaz se-
quitur quinta, cum sù verum presbiteros succedere sep-
tuaginta duobus discipulis, quibus Aplos erant ex Chrij
institutione superiores.

Pro nonnulla horz intelligentia, oportet premitere, in Aplos
fuisse aliqua, que proprie erant munera Apostolatus
et illis tanquam Aplos, sponte fuerunt concessa, in qui-
bus nec Pontifex Romanus, nec alij epi succedunt illis
habuerunt enim Aplos omnes donum confirmationis in
gria, donum linguaz et scriptis, potatem faciendi miracula,
sanandi egros, pecuniarè sps ^{et} assistentiam, ne possent
errare, scribendi aut condendi scripturas, que sunt

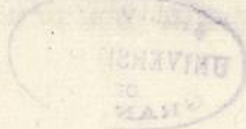

Verè canonice et sacre, quales sunt omnes, quas ecclesia
nobis tradidit nomine Ap[osto]l[orum], et eor[um] genuinas.

Alia vero sunt munera, que conveniebant ipsis Ap[osto]lis, cum
ep[iscop]i erant, et sic conveniunt omnibus ep[iscop]is, qualia sunt
administrare sacramenta, monere et docere unumquemque, pas-
cere gregem Ch[rist]i, vigilare pro animabus, regere, gubernare
ecclesiam, arguere, punire, iudicare, et denique omnia illa
que co[m]iter spectant ad spiritualem regimen animar[um], ut dic-
gantur in adeptione salutis. In his ergo, et Pontif. Rom[ano]
succedit in locum B. Petri, et reliqui ep[iscop]i in locum Ap[osto]l[orum]
unusquisque t[ame]n in eaparte et portione, que sibi à summo
Pontif. vel de eius voluntate signata fuerit, ipse enim
est distributor ecclesiar[um], ut nulli ulla possit contingere
nisi ab eo et per eum, cum sit supremus, et alij omnes
illi inferiores, et subditi.

His ergo premissis, quatuor ille primæ assertiones simul
probantur, quia quidem, ut dictum est, convertuntur in
una probata, relique etiam probentur, si enim Ap[osto]l[us]
ep[iscop]i succedunt, et illi erant vicarij Ch[rist]i, ergo et isti sunt
etiam vicarij Ch[rist]i, quod si sum vicarij Ch[rist]i, ergo ab eis
constituti, ab eor[um] sunt plenam.

Inprimis B. Paulus. 2. cor. 5. inquit pro Ch[rist]o legatione fungimur,
haud dubium quin de se et reliquis Ap[osto]l[is]
etiam Petrus, dicatur et sit verum, nam et Petrus
alior[um] quilibet verè diceret, pro Ch[rist]o legatione fungimur.

Et ad ephe. 6. pro quo legatione fungor in catena ista, eadem qz veritate Petrus potuit dicere dum ees in vin- culis, pro qz chro legatione fungor in catenis istis.

Canis Ecclia in prefatione omnium Aplos, ut ijsdem redoubly gubernetur, quos opus tui vicarius eidem contulisti presere pastores - omnes qz Aplos fuerunt vicarij Chri - nam sicut eps in magna diocesi constituit unum gnalem et sumum vicarium, et alios inferiores in cuius- talibus aut gradis illi quibus inferiores, a quo possunt corrigi, puniri, redempti pro causa ex commissione data illi ab eplo, et tñ illi inferiores et sunt et dicuntur vicem gerere epi eius qz vicarij, et no illius vicarij gnales, sed epi, ita et Aplos alij a Petro, et epi omnes erant, et sunt vicarij non Petri sed Chri, sicut ipso Petro eruntqz successores inferiores.

Sunt autem innumera testimonia, et sumor Pont. et storq doctorq prout veritatibus.

Fecitque Papa scribere omnibus epis, et habetur 7. q. 1. ait, epus vero oppo oportune et importune atqz sine in- termissione eccliam docere, eamqz prudenter regere, et amare, ut a vitijs se absteat, et salutem cosequi possit eterna, et illa cum tanta reverentia eius debui, na suscipere debet, eumqz amare et diligere, ut legatum dei et precomium veritatis.

Idem. Circa ist. eplo 23. scribit, inquit, sicut a Patribus

accepimus, christum esse caput, cuius et membra sumus
ipse enim est sponsus et electa sponsa, cuius filij nos
sumus, et ideo unum Deum habemus deum in celis
sacerdotes vero vice Christi legatione funguntur in ecclesia
et sicut ei sua coniuncta est sponsa, id est, ecclesia
sic epi iunguntur unicuique ecclesie proportionem suam
Alexander epistola 1. qui saculega, inquit, persequuntur
persuassione, et lacece intantur epi, vel eos, qui de
recte sacrificant, indubitanter eum persequuntur, et
delamiant, cuius vice funguntur.

Clementis epistola 1. ad iacobum fratrem domini, vestrum est
eos instruere, corpus est vobis obediens, unde eo, cuius
legatione fungimini. sedem epistola 3. in principio.

Anade. et h. 21. d. in nouo testamento in loco, inquit, eorum
(S. Aplos) successerunt epi, quos qui recipit, et verba
deum recipit, qui autem spernit eos, eum, a quo missus
et cuius legatione funguntur spernit.

B. Amb. super epistola 1. ad corinthios. et habetur 33. q. 8.
mulier, inquit, coram episcopo non habet potestatem loquendi
quia episcopus habet personam Christi. et paulo post, quia
ergo ante iudicem christum, ita ante Christum sui, quia
vicarius domini est.

Clementis epistola 1. de petris prope finem, sic habetur, epi
enim dicuntur sancti. Christi legati existunt, spiritus
sumus

111
sunt Pres, rōj q̄ fr̄es et coepiscopi, columnę com,
probantur ecclie.

D. Cipria. q. lib. epta. 2. et habetur. 7. q. 1. c.
nouatianus, ait, et cum sit à Chō una ecclia, per
totum mundum in multa nebra diuisa. Nem ep̄a,
tus unus, multorū ep̄orū concordā numerositate diffusus.

Idem. B. cipria. de simplicitate presbitorū tracta. 3. -
ep̄atus inquit, unus est, cuius à singulis in solū
dum pars retinetur.

D. Hiero. in Michē. et habetur. 35. d. c. ecclie principes -
inquit, si in Ap̄toꝝ loco sumus, nō solum sermone eorū
imitemur, sed etiam cōversationē et abstinentiam.

Idem D. Hiero. et hī. d. 40. c. nō est facile, ait, non
est facile stare in loco Petri et Pauli, et tenere cathē,
dram regnātū cum Chō, quia hinc dicitur, nō sōtōꝝ
filij sumus, qui tenent loca sōtōꝝ, sed qui exercent
opera eorū.

Urbanus papa. et hī. 63. d. c. quorū viceꝝ. inquit,
quorū viceꝝ in ecclia habeant ep̄i, et quis eis hanc dig,
nitatem dare debeat, Augustinus ostendit, inquit,
propatibꝝ tuis nati sunt tibi filij, Patres missi
sunt Ap̄ti, pro Ap̄tis filij nati sunt, et constituti ep̄i
hodie enim ep̄i, qui sunt per uniuersum mundum
unde nati sunt, ipa ecclesia Patres illos appellat.

ipsa illos genuit, et ipsa illos constituit in sedibus Pa-
trium, non ergo te putet desertam, quia non vides Paulum
non vides Petrum, quia non vides illos per quos nata est
de potestate tua, crevit tibi paternitas, pro patribus tuis
sunt tibi filij, constitues eos principes super omnem terram
filios genuit ecclesia, constituit eos pro Patribus suis
principes super omnem terram.

De usichuig, et habetur de penam. d. 3. c. inter sepe hinc
dicit, quia scilicet non comedunt filij Aaron quod pro peccato
erat in loco sancto, id est, pro eo quod penam in ecclesia
commissi peccati peragi sacerdotes non fecerunt, quibus
preceptum est, quos Christus in ecclesia suas vicarias constitu-
it. In concilio generali, et sic desumatur. et sic. c. 1.
c. fraternitas. d. et hoc ubique. dicit. et hoc ubique sacra-
mentum nemo potest conficere, nisi sacerdos qui vult fuerit ordinatus
sine clavis ecclesie, quas ipse concessit Apostolis, eorumque suc-
cessoribus Iesu Christo.

De Basil. de vita solitaria. c. 27. hoc dicit, ab ipso con-
docemur, qui Petrum post se ecclesie sue pastorem consti-
tuit, Petrus enim inquit amas me, pascere oves meas, et
quiescit omnibus pastoribus et doctores eandem potestatem
dedit, cuius signum est, quod omnes ex quo signum
absolvent, quemadmodum ille.

Pius Papa, et habetur. d. 9. 1. c. oves. oves, inquit
pastoribus

pastorem suum non reprehendant, plebs epm non
accuset, nec vulgus eum arguat, quia non est dis-
cipulus super magistrum, epi n. a deo sunt iudicandi,
qui eos sibi oculos elegit.

D. Aug. in questi. ex diveris testi. myltim, inquit, na
nemo ignorat epas saluatore ecclie instituisse, ipse
emin prius qm in celos ascenderet, imponens manus Aplos,
adnamit eos epas, hoc Aplos spui Sca deputat,
cum dicit attendite vobis et omni gregi, inquit vos sps Sca
posuit epas regere ecc. dñi Jhu.

Optatus Mileuitanus, epas omnes aplos et principes Agoras
iuxta id, constituit eos principes.

Eusebius lib. 4. c. 48. ubi obediunt presbiteris, qui sunt
in ecclia, qui successione habent ab Aplos, qui cum epa u
tus successione, carisma veritatis certum spm placitum
Pis acceperunt.

B. Amb. in pastoral. ait, repetitum est a dno tertio, pas-
ce oues meas, quas suscepit et quem gregem, non solum tunc
Deatus suscepit Petrus, sed nobiscum eas suscepit, et
cum illo nos suscepimus omnes, unde responde sacerdo-
tibus cotradicuntur, et merito retribuiis suis subdi-
ciuntur.

Nicolaus Taya Humfrido Morinensi ep, eph. 7. 9. 1.
e. s. scitatis, inquit, precipue nos, qui tanq. arietes
dactam gregibus presamur, imo qui et horu pastores

sumus, deo auctore, cum eis in periculis proximis
sistere pro certo tenemur. Et loquitur de se, et alijs
Urbanus Primus in epta vnica, inquit, quod autem sedes
in eptis ecclesie exaltate constituta, et preparata inueni-
untur, ut thronus, speculatione et potestate iudicandi
soluendi atq; ligandi à dno sibi datam materiam
docent.

Stephanus papa epta 2^a, inquit, Apti et successores eorum
ac reliqui Sti Petri notitiam fieri faciem eptis accu-
tione, qm siuicilis esset, aut nullus aut vix aliquis
modo inueniretur, throni dei vocantur, ides nō debent
moueri, aut affligi, vel perturbari.

Ignatius in epta ad Tralianos, inquit, quid enim
ep̄s nisi omnē principatum cum et potestatem omnia-
rum tenens, quē admodum decet hominem tenere, imi-
tatione dei factum sū virtutem. Et paulō post
qui ip̄s istis inobediens fuerit, sic sine deo omnino erit
et impius, et contempnet christum, et ordinatione ipsius
minorare.

Et demq; sunt innumera alia Testimonia, que idem
oio continent. Et oia que probant ep̄s succedere
in locum Apt̄is, eadem probant eos esse vicarios eius
et cōsequenter à christo dno institutos, et sic esse de iure
diuino, et cōtra.

Doctor quidam modernus dictus Antonius Morena

de Morena

de Mocharo, qui scripsit quatuor tomos de sacri-
 missis in 2.º tomo. c. 4. citat. 21. concilia gñā,
 sicut et provincialia antiquissima, et 21. Pontifices
 sumos Sctos, et 21. alios doctores nō Pontifici sumos
 antiquissimos, et 7. historiographos etiam anti-
 quissimos, in quibus omnibus id habet quod epi
 sunt superiores presbiteris absolute absq; distinc-
 tione, que oīa euidenter probant uire diuino esse
 superiores, qñ semper et omni tpe ad Apostolorum
 et tpe ita creditum sit in cōtra, nō ergo ex uire
 humano, sed diuino (certa est hęc superioritas), et
 sic concludit dictus doctor, si quis est tantisq;
 auctoritatib; uel summa fide dignis, parum crede-
 rit, uel reclamauerit, haud uideo adferri ei possit
 quidpiam, quo ad credendum adducatur, quare
 tanq; ethnicus et publicanus talis habendus est,
 et uere hereticus. 1.

Anacle. epta. 2. scribens epis uniuersis in italia constitutis, ait
 de ipis epis, si aut aliqui eos quisq; hoc egerint, lacerare,
 accusare, aut infestare presumpserit, excusent, et minime
 abdicant amiq; perscrutacione (ut iam dicta sunt)
 condigna egerint penam, qm iniuria eorū ad Chriū perti-
 net, cuius legatione fungunt. 1

D. Amb. 1. cor. 11. epus uocat Chrii uicarius. 1

Formida epta. 4. c. 1.

Delagius in epta ad Bernardū. 7. q. 1. c. 6. 1

D. Cyprian. lib. 3. epta. 9. v. 1. c. dñs nō. 93. d.

Nicenū conc. grecū in diatesi de hierarchia. dñs ep̄i. Apta. 2.

frat^{us} dicitur in relectione sua de statu ecc^{le} prope finem
dicit q^{ue} stando in iure diuino Apti poterant designare suos
successores, et Paulum assumpsisse Thimoteus in regimen
animarum.

B. Cyprianus ep^{iscopu}s. g. ad rogatianum lib. 3. et h^{ic} in. c. dicit n^{on}
93. d. ait meminisse aut^{em} diaconum debent q^{ui} aptos .i. ep^{iscopos}
et presbiteros d^{omi}n^{us} elegit, diaconos aut^{em} post ascensum d^{omi}nⁱ in
celum Apti sibi constituerunt ep^{iscopu}s sui et ecc^{le} ministros,
si nos aut^{em} aliqd^{am} audere contra deum possumus, qui ep^{iscopu}s factus
fuit et contra nos audere diaconum a quibus factus .i.

Ex concilio Papiensi h^{ic}, q^{ue} in illo loco. ad ep^{iscopu}m q^{ue} per doctores
intelligunt^{ur} ep^{iscopu}s, ut refert^{ur} a Gratiano. c. qui suis ep^{iscopis}. 93.
qui suis ep^{iscopis} n^{on} obediunt, indubitanter reprobi et rei excom-
municatio ipsi a deo donu^m suu^m muneris consequunt^{ur}, qui suis
ep^{iscopis} q^{ue} recti ep^{iscopu}s intelligunt^{ur}, libenter obediunt. / /
cum de carpauly doctores e^{ss}e posset a deo, et ep^{iscopu}s, si idem

Anach. ep^{iscopu}s illa .i. supra citata preter verba que citant^{ur}
a Gratiano .c. in nouo testam^{en}to. ponit et h^{ic}. h^{ic} et alia p^{er}icula
considerantes Apti statuerunt nefas e^{ss}e como accens^{um} aut
rarent^{ur} aut accusarem^{ur} colunt^{ur} s^{ed} dei ecc^{le}te, que apti
successores eor^{um} n^{on} in merito dicunt^{ur}. et ibidem. / .i. iⁿ iⁿis
decedentibus, in locu^m eor^{um} successerunt ep^{iscopu}s. / unde male
cuius gratianus, dicens, surrexerunt, cu^m in exemplis sui
fuerunt.

Beda et super luc. lib. 3. c. 15. ait ep^{iscopu}s succedere Aptis
Eusebius Papa, idem dicit, et h^{ic}. c. manus impositio de consecra-
tione .d. 5.

In concilio florentino .c. de confirmationis sac^{ra}mento. hoc idem
Damasus papa in ep^{iscopu}s sic ait, q^{ue} aut^{em} solis Aptis eor^{um}
successoribus

Anacle. epta. 3. ait ep'os Tenere locum Ap'ost'or'um
 clemens epla. 2^a et 3^a. Verbanus epta. 4. et hi. 12. q. 1.
 c. videntes et. c. vlt^o. 88. d. ubi g'uarimus refert
 Verba. B. Aug. in ps. 44. Leo. 10. in cōci. Lateranen. sess. 4.
 epta. 22. in extrauag. cōtra errores Martilij Patani in
 cymianus. lib. 4. epta. 9. B. Hiero. in epta ad euang'ium
 et hi. c. legim' 93. d. / et ysidorus lib. 2. de offi'is
 eccl'esiasticis, et rebatq' est in cōcilio Archid'gransi. c. 9. et
 Justinianus consti. 41. p'p'la. lib. 1. titu. 3. ad iur. 1.
 s. vlt^o. opus. 19. c. 4. ad a'ff. dicit ep'os superiores
 e' presbiteris iure diuino. / n'ce.

B. greg'ij. eulogis Patruarche Alexandrino scribens epta
 30. lib. 7°. d. 81. 99. d. c. finali. nō permisi se appellari
 ep'm vniuersalem, q' cognoscebat alios e' ep'os p'eter ip'm
 à Chr'o institutos ad gubernatio'ē suę eccl'ie. Verba
 eius sum que sequunt'. Ecce in prefatione epte, quā ad
 me ip'm, qui profubui, direxistis, sup'be appellatiōis Verborū
 vniuersalem me Papam dicitis, imp'ere curastis, q' p'p'e
~~to~~ to) m'ij dulcissima Sitas via vltim nō faciatis, q' vobis
 subtra'it, qd alieni, plusq' rō exigi p'bet. ego nō verbis
 quero p'p'orari, sed moribz, nec sonore e' de p'uto, in quosq' s'
 meos honore suum perdere cognosco, meus nāq' est sonus, vni
 uersalis ecc'ie, meus honor est frim meoz solidus vigor,
 tunc. n. honoratus sum, cum singulis quibusq' honor
 debitus nō negat', si. n. vniuersales me Papā via st'is dicit
 negat se hoc e' qd me fater' vniuersū, sed aff'it hoc, recc'
 dat Verba que p'auitate inflant, et charitate vulnecant.
 hęc. B. greg'. vlt' alia sup. ad idem. d. 99. presertim
 c. p' sedij ex cōci. Africano canone. 20. cōci. Carthagen' 3.
 et. c. nullus ex epta Pelagij. 2. ad oēs ep'os. /

B. Jerido. ubi sup. f. lib. 2. de offiis. c. 3. Tenet cu' B. Aug
q' dicit institui Aplos ep'os luc. vlti. anseqs ascenderet in celum
aut saltes hoc v' sentire, sic. n. ait. Quis per manus impo
a predecessoribz dei sacerdotibz epi ordinant' antiqua institutio
est, isaac. n. Ep. sic et superius impletor legis et prophetarum
d. n. Jhs dicit per manus impone Aplos quibz b'ie dixit, sicut
euang. luc. scilicet est et perduxit eos trans bethaniam et Eleana
manus sup' eos, et b'ie dixit eis, factu' est aut' cu' b'ie dixit
illis, discessit ab eis, et ipi reversi sunt in hierosolymam cu' gaudio magno
et in alt. Aplos ex precepto sp's s. Paulo et barnabe ad
manus impo'ta est in ep'os, et sic missi sunt ad euangelizandum
hoc isidorus.

Clemens Mactri lib. recognitionu' ad Jacobum pag. 14.

Jacobum a dno ordinatum ee ep'm.

Anacle. Papa ept'a. 3. loquens de ep'is et presbiteris ait,
sacerdotum ordo fr'es bipartitus est, et sicut illud dno constans
a nullo debet perturbari.

Sistey Papa ept'a. 2. ait ab hac sta sede, a stis Aplos
et defensas, et liberi epi iussi sunt, ut sicut eoz dispo
ordinasse dno, primitus sunt constituti. Ep.

In incantatione caroli. s. imperatoris. c. de pape et ep'is
p'late dicit ep'os iure diuino ee institutos.

Ybarus ept'a unica. et ignatius ept'a ad magnesianos, qui
est. 6. in ordine, ait, dignu' est ergo et vos obedire ep'is
et in nullo ei cotradicere, terribile est. n. tali cotradicere
no. n. istu' visibiles quis spernit, sed illum inuisibilem
in eo cotemnit, qui no' p' a quozq' cotemni, fric. n. non
ab hoie sed a deo habet promotione, dicit. n. deus scilicet
li de cotemptoribz eius no' te speritum sed me. Recipit

concilium et Basiliens, et, ut memini, constantin, de ten-
 minat q^{nta} concilium h^{er}et^{ic} imm^{er}it^o auct^{orit}es a^ut^{orit}es a^ut^{orit}es, q^o et
 personae oes que in ipsis sunt congregati. s. ep^o. 1.

fr^o dominicus de solo in 4° sen. d. 18. q. 4. et clarius d. 21.
 q. 1. ar. 4. ait q^o ep^o iure diuino succedunt de^o tanq^um pre-
 lati et gubernatores in suis dioec^{es}ib^{us}, atq^{ue} adeo eo ip^{so} q^o creant^{ur}
 ep^o iure diuino her^{ent} iuris dictio^{ne} in foro ext^{er}ius, at uero
 sacerdotes q^uis de iure diuino sunt instituti sacerdotes, t^u
 forsa^m noⁿ eodem iure precep^{tu}m est, ut parrochias preficerent
 tanq^um aiaz curati, sed hoc forase institutu^m est ab eccl^{ia}. et
 q^uis, q^uo ueri similis est, a iure diuino id sui deductum, t^u
 ad aiaz cura^m, quam iure diuino ip^{si} gerunt noⁿ attinet illas
 her^{ent} iuris dictio^{ne}, h^{er}et^{ic} solo. / ex q^uo sequi^{er} ep^o presbiteris su-
 periores ee^{nt} ep^os iure diuino. /

fr^o Alphonsus de Castro lib. de iusta heretico. p^{ar}ti. c. 24.
 tenet q^o in ep^o p^{ar}te iuris dictio^{is} dat^{ur} p^{er} consecratio^{ne}m, et q^uo ibi
 efficit^{ur} pastor, et dat^{ur} illi p^{ar}te ad exercitandum Ep^o. et addit
 q^uo q^uo ab illo auferunt^{ur} oues, manet cum illa p^{ar}te iuris dictio^{is},
 et ita coⁿcludit q^uo Cayeta - qui dixit in opus. de auz^o 1°.
 p^{ar}te exco^m c. 19. p^{ar}tem iuris dictio^{is} dari a papa et
 h^{er}et^{ic} in me^o et noⁿ adeo, erro^{re} et falsitatem dixisse. / vide eum.
 Henrici de Gandauo q^o 9. q. 22. dicit iuris dictio^{ne} ep^oq^{ue}
 ee^{nt} a ch^{ri}o. /

Idem, fr^o fean^{us} de victoria. in 4° sen. d. 18. et 19. de clauibus,
 ubi ait q^uo stando in solo iure diuino p^{ar} ep^o, nisi per papa^m cu^m
 impeditus facere oia que p^{ar} spectant ad regim^{en}e aiaz sibi co^m,
 missaz, sicut papa p^{ar} facere respectu orbis a ch^{ri}o sibi co^mmen-
 dati ea que spectant ad regim^{en}e totiq^{ue} orbis, sed ad alia q^uo
 p^{ar} ep^oq^{ue} p^{ar} a papa coacti et limitati, / intellige cu^m causa. /

